

Andrzej Michał Gładyszewski (1936-2010)

Andrzej Michał Gładyszewski urodził się 16 marca 1936 r. w Białymstoku. Rodzicami byli Włodzimierz Edward Gładyszewski i Adela Gładyszewska z domu Polecka. Wychowaniem dzieci (Andrzej miał brata Tadeusza) zajmowała się głównie mama. To ona zadbała o edukację synów na kursach tajnego nauczania i to dzięki jej staraniom Andrzej Gładyszewski mógł, po zakończeniu II Wojny Światowej, kontynuować naukę od razu w III klasie Szkoły Podstawowej nr 7 w Białymstoku. Maturę zdał w prestiżowym liceum ogólnokształcącym, powstałym z połączenia przedwojennych gimnazjów: męskiego im. Króla Zygmunta Augusta i żeńskiego im. Księżnej Anny z Sapiehów Jabłonowskiej. Na studia wyjechał do Gdańska, gdzie zdał egzamin wstępny na Wydział Łączności tamtejszej Politechniki. 5 lipca 1960 r. obronił na ocenę bardzo dobrą pracę magisterską pt. „Generator tranzystorowy z kompensacją wpływu parametrów tranzystora na częstotliwość drgań”. Warto przypomnieć, że pierwszy polski tranzystor, który nadawał się do praktycznego zastosowania, skonstruowano właśnie w roku 1960. Tak więc magisterium Andrzeja Gładyszewskiego dotyczyło problemów wybitnie nowatorskich. Po studiach został skierowany do pracy w Centralnym Biurze Konstrukcji Okrętowych w Gdańsku Wrzeszczu. W lipcu 1962 r. przeniósł się do Ośrodka Badawczego Marynarki Wojennej w Gdyni Oksywiu. Praca w tym Ośrodku miała charakter naukowy i przebiegała w bardzo dobrze wyposażonych, wojskowych laboratoriach. Andrzej Gładyszewski piastował tam stanowisko pomocnika Kierownika Pracowni, a zajmował się okrętową aparaturą radiową i radiolokacyjną. To tam nabył biegłości w prowadzeniu pomiarów elektrycznych, tam też poznał najnowsze osiągnięcia elektroniki i wyspecjalizował się w dziedzinie miernictwa wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi.

Tymczasem w Białymstoku rozwijająca się Wieczorowa Szkoła Inżynierska zamierzała otworzyć studia dzienne. Andrzej Gładyszewski przyjechał na rozmowy, które zakończył złożeniem podania o pracę na uczelni. Dziekan Wydziału Elektrycznego, mgr inż. Karol Białkowski, powierzył starszemu asystentowi prowadzenie zajęć z rysunku technicznego oraz prowadzenie laboratoriów Elektroniki, Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechniki Ogólnej. Polecił mu też zorganizowanie od podstaw Laboratorium Miernictwa Wielkości Nielektrycznych przy Zakładzie Elektrotechniki. Środki finansowe i możliwości zakupu aparatury były nieporównanie mniejsze niż w ośrodkach wojskowych. Mimo to udaje się Gładyszewskiemu zorganizowanie zaczątków białostockiego miernictwa. Na przełomie lat 1978/79 otrzymuje dziewięciomiesięczne stypendium doktoranckie i jeden semestr urlopu od dydaktyki na ostateczne przygotowanie się do obrony. 7 grudnia 1979 r. na forum Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej broni swą rozprawę, która nosi tytuł: „Badania metodami elektrycznymi pola odkształceń w konstrukcyjnych elementach przestrzennych” i otrzymuje tytuł doktora nauk technicznych. Przez następne lata wykłada na macierzystej uczelni „Miernictwo Elektryczne” i „Miernictwo Wielkości Nielektrycznych Metodami Elektrycznymi”. Prowadzi też zajęcia laboratoryjne z miernictwa elektrycznego. Przełom 1980/81 przynosi wiele zmian na Politechnice Białostockiej. W ich wyniku dr inż. Andrzej Gładyszewski powołany zostaje na kierownika Zespołu Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii w Instytucie Elektrotechniki. 1 października 1985 r. roku zostaje powołany na stanowisko kierownika Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii. W tych latach kierowany przez niego zakład jest słaby pod względem liczby samodzielnych pracowników naukowych. Pojawiają się poważne zakusy na jego podzielenie między zakłady bardziej utytułowane. Dzięki bezkompromisowej postawie Gładyszewskiego i jego darze przekonywania zakład zostaje nie tylko obroniony, ale też powiększony i w rok akademicki 1987/88 wchodzi pod nazwą Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i

Elektrotechnologii. Niestety w wyniku braku aprobaty władz i zmian zniknęło z nazwy zakładu słowo „Metrologia”.

15 września 1987 r. kierownictwo nad Zakładem Elektrotechniki Teoretycznej i Elektrotechnologii obejmuje doc. dr hab. inż. Andrzej Jordan. Pojawiały się z roku na rok nowe narzędzia, jakimi były komputery. W przeciągu kilku następnych lat zrodził się wyraźny podział na tych, którzy wciąż tkwili w świecie analogowym i tych, którzy wkroczyli w przestrzeń cyfrową. Andrzej Gładyszewski pozostał wśród tych pierwszych. Kochał mierniki z wychylającą się wskazówką, z namaszczeniem przygotowywał antyczny kompensator w obudowie z mahoniu, wygrzewał swoje lampowe generatory i pokrętłami zerował pomiarowe mostki.

Ostatnie lata pracy Andrzeja Gładyszewskiego cechowało dostojeństwo i mentorska postawa wobec rzeczywistości. Był wzorem dla innych pracowników i świetnie wykształconych następców.

Dr inż. Andrzej Gładyszewski odszedł na emeryturę w czerwcu 2001 r., po 37 latach pracy w dziedzinie miernictwa elektrycznego. Pozostawił po sobie dobrze zorganizowane laboratoria Miernictwa Elektrycznego i Miernictwa Wielkości Nielektrycznych Metodami Elektrycznymi.

Zmarł w szpitalu 23 stycznia 2010 r. po krótkiej i do końca nie wyjaśnionej chorobie. Miał 74 lata.

Zdjęcie powstało latem 1972 roku. Przedstawia fragment laboratorium miernictwa elektrycznego na Wydziale Elektrycznym. Andrzej Gładyszewski bada sposoby naklejania tensometrów na stalowe płaskowniki. Są to przygotowania do rozpoczęcia dużej pracy naukowo-badawczej dla Warszawskiej Fabryki Pomp Przemysłowych

Opracowano na podstawie publikacji: „Andrzej Michał Gładyszewski, 1936 – 2010” Mirosław Bujanowski

Wojciech Walendziuk